

10

- Ти дойде... Както беше обещал... Настана вече великият час. Благослови ме... Благослови оръжието ми...

Глава II

Не минава много време и един нов пратеник донесе вестта, че император Андроник е свален от престола и на негово място е провъзгласен Исак II.

И този път заговорниците се бяха събрали в дома на царския потомък Белгун, чийто род никога не бе владеел ~~ни~~ земи, ~~не~~ Търновските области.

- Говори, - каза нетърпеливо Асен на бързоходеца, като му посочи стол до масата и му подаде чаша вино.

Морният мъж изпи на един дъх бистрото питие, отметна назад мокрите си от пот коси и заговори:

- Когато Андроник научил, че опасният човек се върнал във Визанс и се криел в къщата на една стара жена, заповядал на баила Стефан да го намери и да го обеси. Войската обградила килийето. Исак разбрал, че ще го хванат, излязal от скривалището си и се помъчил с хитрост да се спаси. Затова наивно попита баила:

Господарю, с какво мога да ти услужа?

Баильт ~~се~~ изругал и казал, че след малко ще го види на въжето. Тогава с отчаянна дързост Исак извадил меча си и го пронизал. Изумени от такава смелост, хората на баила се разбияли. Хитрият ромеец не загубил присъствие на духа, метнал се върху коня на убития и с окървавен меч се спуснал към черквата Света София. - Неме погубвайка, - вакал на смяните хора по улиците, - защото аз уби ~~х~~ дявола и убиеца, който стори всички позорни дела в този град! - и треперящ от тревога и страх той прегърнал кръста ~~на~~ олтара на Света София. В това